

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 226.

Trettende Session.

54de Møde.

Lørdagen den 10de December Kl. 1.

(Fortsat.)

R. Pedersen (fortsat): Ifølge de Forslag, som ere stillede, skal Statens Understøttelse endnu vedblive i en Række af Aar, men nu er det mig meget om at gjøre, at de Bidrag, vi yde i denne Retning, om de endogsaa ikke stifte nogen virkelig Nytte, dog ikke virke hemmende eller maaskee skadeligt. Efter det Kjendskab, jeg har til disse Forhold, kan jeg ikke andet end antage, at naar Hingstefiurerne og Hingstepremiererne skulle gaae over til den Comission, som efter Lovens § 4 skal dannes, saa vil det Hele komme til at virke hemmende og skadeligt, og denne Tanke er endnu mere bleven bestyrket hos mig efter de Udtalelser, vi have hørt af den høitærede Indenrigsminister i hans andet Foredrag, idet han hittede, at det netop var den consequente Tanke, at frembringe Luxusheste og Cavalleriheste, hvilket Regjeringen maatte sørge for at sætte igjennem, da Landboforeningerne ikke kunde eller vilde gennemføre det. I det sidste Punkt er jeg fuldkommen enig med den høitærede Minister, at disse Foreninger ikke lægge Bind paa at gennemføre denne Tanke; men det er af den ganske simple Grund, at det hestepodrættende Publikum ikke godt kan være tjent med den Slags Heste. Ifølge vor hele Udvikling af Agerbruget er det en bekjendt Sag, at Hesteantallet er betydeligt forringet; thi i den Tid da man ikke kunde tage det Udbytte af Jorden som nu, og ikke kunde faae de Priser for For-

dens Frembringelser, som man nu kan faae, havde man et større Hestehold, og der blev i Almindelighed lagt større Bind paa Hesteavl. Nu er det imidlertid forandret saaledes, at vi indskrænke Hestebesætningen til den mindst mulige, men dog ved Siden deraf lægge Bind paa at faae gode Brugsheste. Enhver Bestræbelse i en anden Retning for at frembringe en anden Slags Heste troer jeg ikke kan lykkes; det kan maaskee lykkes at frembringe enkelte Individier hift og her, men at det ikke vil lykkes i en saadan Grad, at det kan siges at have nogen Betydning, troer jeg, at man kan være overbevist om. Naar man derfor vil beholde to forskjellige Slags Præmier, nemlig efter § 3 Præmier for Hingste alene og efter § 1 Præmier for forskjellige Dyrarter, troer jeg, at man vil virke ikke til Gavn, men til Skade, og forsaavidt det synes at fremgaae af Forhandlingerne, at der ved § 3 fornemlig er tænkt paa Luxusheste, har jeg allerede ved første Behandling havt Leilighed til at udtale, at i saa Fald vil den private Virksomhed i høi Grad komme i Strid med Statens Virksomhed, og saa troer jeg navnlig, at Statens Virksomhed vil mislykkes. For nu ikke at virke forstyrrende ind paa denne private Virksomhed, jeg mener Landboforeningerne, som efter min Anskuelse virke i en heldig Retning, idet de arbeide for at fremkalde gode Brugsheste, maa jeg tilraade det ærede Thing at lade sig nøie med en mindre Sum, imod at den gives til de private Foreninger. Jeg skal være aldeles enig med den høitærede Indenrigsminister i, at den Fordring bør opstilles, at de private Foreninger selv maae yde et ligesaa stort Tilskud, som